

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is

Előfizetési árak:

Helyben hazhoz hordva:	
Egész évre	12 fr.
Fél évre	6 fr.
Negyed évre	3 fr.
Egy hóra	1 fr.

Vidékre postán küldve:

Egész évre	14 fr. — kr.
Fél évre	7 fr. — kr.
Negyed évre	3 fr. 50 kr.
Egy hóra	1 fr. 20 kr.

Hirdetések helyben ártandók.

Szerkesztőség:

Főter, Hermann-udvar 1. emelet, a külső folyosón.

Bérmertelen leveleket csak ismert kézről fogadjunk el. Kéziratokat vissza nem küldünk

Kiadóhivatal:

Főter, a törvényesek mellett Neumann-háznak utczára nyíló helyiségben.

Hirdetések díjazabály szerint.

Egyes szám 5 kr. ünnep- és vasárnap utáni szám 3 kr.

Egyéni szabadság.

Arad, július 30.

(b. l.) Két eset történt utóbbi napokban, mely fűrészes színben tünteti fel azon fogalmakat, melyek az egyéni szabadság — a polgár ezen legdrágább kincsében dolgában nálunk még uralkodnak. Az egyik a szentesi. Ott valamely tisztviselő szentesi követség el. minek folytán vizsgálói fogságba helyezték. A bíróság odaadó buzgósággal ejtette meg a vizsgálatot és miután ez be lett fejezve, az illetőt pere befejezéseig óvadék mellett szabadlábra helyezte.

S most történt valami, ami egészen új a nap alatt. Az érdeklék körök felzúdultak az ellen, hogy a bíróság szabadlábra helyezte a sikkasztót és a bíróságot sajtó útján is megtagadták az incidensből.

Ezelőtt 12—14 évvel lophattak és sikkaszthattak a tisztviselőket, amennyit akartak. A legkritikábil esetben történt bajuk, az ügyet többnyire elsimították s a pauszos félnek még örülnie kellett, ha ő nem került a pácba, mert „rágalmazott.”

Most megvizsgálják az ily ügyeket is, és mint a törvényeséki termekben nyilvánosan megtartott vég tárgyalások bizonyítják, szigorúan büntetik is.

De mivelhogy a bíróság törvény szerinti jogát illetően nem kérik fel a bíróságot, ha arra alapos ok fenn nem forog, vagy ha oly bűntényről van szó, melyről az illető, melyre öt éven felüli fegyház szabható ki: igen természetes, hogy mint a szentesi esetben, kellő bizottság mellett szabadlábra helyezze a vádlottat, midőn úgy mint itt, teljes beismerésben van, midőn a bűnösséget tárgyhelyre igazoló bizonyítékok a bíróság kezébe kerülnek, és midőn családos ember ügye forog fenn és még pénzbeli óvadék is nyújtatik, midőn tehát nemesak a vizsgálát eredménye nem hűsitható meg többé a szabadonbocsátás által, de emberi számítás szerint a bűntétést sem kerülheti ki már vádlott, midőn ezek szerint semmi ésszerű és törvényes indok nem forog többé fenn, hogy ítélet előtt továbbra is fogságban tartassék az illető, s ez által ártatlan családja szükségtelenül sújtassék, mert az az egyéni szabadság törvényellenes sértését nyújtja, ha bárki is ily körülmények között jogérvényes ítélet létezésére nélkül továbbra is fogságban maradjon.

Az „ARADI KÖZLÖNY” tározója (Július 31.)

Magyar cosmopoliták.

— Az „Aradi Közlöny” eredeti novellája. —
Irtta: **Kádár Lajos.**
(5-dik folytatás.)
XIII.
Hazafy értesült veje szép carrierje felől. Neje előtt bizskén kiáltott fel:
— Ime az én nevelésem, ime az én vóm!
— Most már én is ki vagyok vele bétkülve, mert látom, viszi valamire.
— Lepjük meg őket!
— Induljunk holnap!
Sárka majd elajult örömben, mikor apja és anyja nyit be hozzájuk.
— Atyám!
— Leányom!
— Hol van az én derék vóm?
— Választókerülete székhelyén van. Holnap lesz a választás.
— Induljunk rögtön felkeresésére!
— Hiszen alig félnap járás kocsin, holnap reggel is utnak indulhatunk, ugyis el vannak áradva az úttól.
Ugy is ül.
Baldogan össelkedett össze após és vő, ki nagy szótöbbséggel lón képviselővé választva.
Következő az obligát esti féléves meneta, ékes diktációval fűszerezve.
Hallgat, hallgat az ögek. Nem hisz füleinek, kinyitja a másik ablakot, kidugja a fejét, s a választók nagy része azt sem tudja, melyik tulajdonképpen a képviselő. Nem... nem... ez nem lehet, hogy az ő veje előtt olyan beszéd mondassék el, melynek alandó refrainja az elnyomatás keserve és a szabadulás vágya, melynek biztosítékát képezi a képviselő ur hősi bátorsága.
— Károly! adj szót sáfárkodásodról. Micsoda beszéd volt ez? Micsoda szabadtó vagy te?

S mégis találkozunk olyanok, kik vagy tulbuzgóságból, vagy tudatlanságból a bíróság ily határozatát támadják meg éppen akkor, midőn az mint nemesak büntető, de a polgár egyéni szabadságának sérthetlensége fölött is öröklő hatalom, legtörvényesebben, az egyéni szabadság szent eszméjét vezéreltetve jár el.

Nem tartozunk azok közé, kik a bíróság határozatait minden körülat alól elvontnak tekintenők. Az ügy érdemében hozott ügydöntő ítéletek, jogi, törvényi szempontból épp úgy kritika alá vehetők, mint minden emberi gyarló mű. De hogy egy bűntény a vizsgálat stadiumában — a midőn az acták meg hozzáférhetlenek, midőn az eljárás törvényességét vagy törvénytelenségét feketén fehérre megtudni és megítélni alaposan nem lehet — a bíróság ellen sajtó útján való támadás tárgyává tétessék, és hogy különösen akkor, midőn a bíróság a polgárok egyéni szabadsága javára, netalán liberálisabb felfogást tanúsít a vizsgálói fogság alkalmazásában, hogy akkor, mondjuk, éppen alkotmányos polgárok keljenek ki az eljáró bíróság ellen, mint a szentesi esetben: ezt részünkről sem jelentős, sem tapintatos és legkevésbé szabadelvű, alkotmányos dolognak nem tartjuk, mert szabad, alkotmányos országban a polgárnak a bírósággal karöltve kell járni azon iparkodás valóításában, hogy inkább magyaráztassék enyhébben a törvény, senkivel ellenkező valaki, habár gonosztevő is. szükségtehenül a legdrágább emberi kincsétől, a szabadságtól csak egy pillanatra is fosztassék meg.

Mi az alkotmány legerősebb hátszály egyikének tartjuk az egyéni szabadság sérthetlenségét s e mellett sok más dolgot, mire mások súlyt fektetnek, ezafirangnak, füres mézes madzagnak tekintjük, ott hol nines érzék az egyéni szabadsága iránt, s azért fájjaljuk a szentesi esetet, — melyhez más-kep semmi köztünk — mert alkotmányos polgárok jótudnak benne az alkotmányos bíróság határozatával szemben reactionarius, illiberalis szerepet.

A második eset a r a d i és éppen ellenkező a szentesivel, a r d i is tehát ellenkező szempontból van ahhoz egy pár szavunk.

Mig a szentesi esetben polgárok támadták meg a bíróságot, mert már befejezett vizsgálat után valakit szabadságba helyeztek: mi, Arad

városa alkotmányos jó hírneve érdekében nem hagyhatjuk megrovás nélkül, hogy az aradi rendőrség az utóbbi napokban itt Aradon valakit minden ok nélkül elfogott, mert az egyéni szabadság éklatans sértését látjuk ez esetben előforogni.

Az aradi rendőrség egy Göth Gusztáv nevű egyént fogott el és több napig tartott fogságban azért, mert valamelyik újságban azt olvasták, hogy nevezett Medgyesről pénzke elkikkasztása után megszökött. Elfogták speciális feljelentés, köröztesés, megkeresés nélkül.

Nekünk ezen egyén viselt dolgaihoz semmi közünk és meg akarjuk engedni, hogy nálánál tisztességesebb emberek is szenvedtek elmár ártatlanul néhány napi fogságot. Mi az egyéntől egészen eltekintve, az évi éjszéken tartása miatt emelünk szót.

Hová jutunk ez alkotmányos országban, ha a rendőrség jogosítottnak tartja magát az intelligens jobositályhoz tartozó valamelyik egyént egy újságközlemény alapján, midőn egyéb támpont nélkül elesküni és esetleges jó hírnevét, becsületét örök időkre tönkre teszi?

S nem méltán azt a következtetést lehet ily esetben vonni, hogy a köznép a kevésbé intelligens osztályal előforduló alkalommal még fűresebben bánanak el, hogy minden tájékozódás, rendszer és elfogadható törvényes alap nélkül összefogdosnak embereket, mig egyszer egy igazi bűnös is hurokra kerül?

Igen jól tudjuk, hogy a rendőrség nem alkalmazkodhatik mindig szoros formákhoz és hogy sokszor a legalkalmasabb próda, a legokosbí falat kieszeszűrés, azaz minden esetben rendszeres eljárást követnie kímungvart letartoztat, de egyenesen kimondjuk, hogy csupán egy újságközlemény alapján, midőn egyéb támpont nélkül elfogni valakit, annyit tesz, mint a buzgóságot tulhajtani, mert ha manapság mindenkit le akarának tartóztatni, kiről egyik-másik újság valami bűntetésre méltó eselekvényt közöl: akkora rendőrségi fogházak csakhamar szűkeknök bizonyulnának.

Szinte resteljük, de be kell ismerünk, hogy nem minden újság jár el ilyenmő közleményeiben elég óvatossággal. Nem minden újság veti alá az ilyenek megbízhatóságát szigorú, lelkiismeretes kritikának. Az izgató újdonságok utáni hajhászat oly nagy mérveket öltött és sok hirlap annyira

vetélkedik egymással, hogy idegessik-landozó, pikáns hírekben felülmul-hassa egymást, hogy — azon gyorsaságot is tekintve, melylyel ma a hirlapoknak mindent közölniök kell, hogy a dolog el ne avuljon — sok újság nines is legjobb akarattal sem abban a helyzetben, minden hirt közlés előtt egy mérlegelni, mit azt megtenni kellené, ha meggondoljuk, menyi bajt, szívifájalmat és szőgyent lehet ezáltal egyesekre, sőt egész családokra is hozni. S habár a jóhiszeműség legtöbb esetben nem hiányzik — mert tudva valakit alaptalanul pellengérré állítani, arra a m a g y a r sajtó még nem adta magát — annyi bizonyos, hogy csupán egy újságközlemény sohasem szolgálhat oly hivatalos adatul, melynek alapján valakit egyéni szabadságtól megkessen fosztani, már csak azért sem, mivel magát az illető újságot legnagyobb elővigyázat mellett is fel lehet ültetni.

Az aradi rendőrség tehát legalább is nem jart el kellő tapintattal, midőn a fentnevezett újságban csupán egy újságközlemény alapján elfogta. Midőn pedig azon helyről, hol az állítólagos sikkasztást elkövette, a tudósítás jött, hogy az illető nem áll és mégsem bocsátotta tustént szabadon: már többet követett el egyszerű tapintatlanságnál, mert akkor már egyenesen sértette az egyéni szabadságot, mert ott embert tartott továbbra is fogságban, habár csak egy óráig is, kinek ártatlan-sága a volt már kiderítve abban az ügyben, melylyel gyanúsítva volt.

A tanulság ebből, legalább szerintünk, csak az, hogy legfőbb ideje volt, miszerint úgy mint a bírói hatalmat, a szintén oly fontos, a polgárok irántemelt viszonyban emelt hatalom intézését is az állam vegye át.

Az ilyen, itt-ott még felmerülő eseteket egy jobb jövő reményében, a régi rendszer végvonaglásának tekintjük, melyeknek a rendőrség állami intézés alá helyezése alatt nem szabad előfordulniök.

Ujabb román politikai röpirat „Bosznia-hercegovinai emlékirat” cím alatt Bukarestben egy tendenciózusz pamphlet jelent meg, mely élesen megámtadja a jelenlegi kormányzatot az occupált tartományoknak. Az „mlekirat” a „Romanulu” nyomdájából került ki, franciául van írva s szerzője gyanánt Kossanovics Szava, vöf metropolita, Pelagics Vasa, archimandrita és Pavlovis Peko „vajda” vannak megnevezve. Hogy a röpirat mily ál-

lásponot foglal el, kiténik azon kijelentésből, hogy a török rabslasztasg újabb volt, mint az osztrák „fölszabadítás.” Azonban kitént, hogy kár volt, hogy a szerzők kiírták a nevüket, mert különben a tár komolyabban lehetett volna venni az egyébként igen zavaros föszemunkát. Így azonban tudva van, hogy Kossanovics metropolita bosznias ököknök fogva távoznia kellett Boszniából. Pelagics archimandrita pedig olyanul ismeretes, a kinek ninesen egészen normális észjárása, végül Pavlovis vajda, mint fölkelő vezer jutott hírneve, a ki é idő szerint Bulgáriában tartózkodik s szabad óráit, ügylátszik, a politikának szenteli. Ebből megítélhető, mily igazságok foglaltatnak a „memorandumban.”

TANÜGY.

A lányok kiképzetéséről.

(Párbeszéd a nagyamával.)

— Irtta: **Mádár Mátyás.**
N a g y m a : Ónok már nagyon is szükség vizik leányainkat a sok tanulásal. Sohasem hittem volna, hogy egy leány annyit elbirjon, mennyit az iskola rájuk rak.
E n : Mi csak a törvényt hajtuk végre. A törvény és törvényrendelet irányozzák tanítóit működésüket.

N a g y m . : A törvény bizonyára jót akar: de hogy önk leányainkat tulterhelik, azt a törvény nem akarhatja.
E n : Igaz, sok függ attól, miként magyaráztatik a törvény, azaz miként lesz az végrehajtvá; de az hiszem tulterhelőről általában véve mégsem lehet szó.

N a g y m . : Ami felesleges, az találos is, és ami találos, az terhes. Önök, akár a törvény szerint, akár saját föltételek szerint tanítanak oly sokféléb, szükség megneki. Leányok nem kell oly rengeteg tudományosan lennie.

E n : Abban megegyezünk. Magam sem kívánom azt, hogy leányaink tudományos legyenek, de még a törvény sem kívánja, hanem csak annyit, hogy értelmesek legyenek.

N a g y m . : Hát minek tanulnak annyi sok földrajzot, természetant, vegytant és tudományokat a leányok?
E n : Hisz nem azért tanulják, hogy abból érettségi vizsgálatot tegyenek, hanem azért, hogy az életben előforduló dolgokról fogalmuk legyen, hogy a természeti tönények fölött gondolkodni tudjanak, s hogy ha valamit olvasnak, az ne legyen előtük chinai fal, athághatlan, érthetlen.

N a g y m . : Mind jó volna, csak aztán emiatt el ne vonatnának leányaink azoktól, mik hasznosabbak rájuk nézve.
E n : Oh, hiszen nem vonatnak el a leánykák semmi hasznosabb dologtól, ha tanulnak értelemfejlesztő és kedélyerítő dolgokat! A hat, egész tizennégy éves leányok szellemi ereje nem olyan, hogy a tanulás nehezköre esnék ha különben is szorgalmas, míg előlben testi erejük annyira gyenge, hogy mindenféte hasznalgot, mit, ha jól fogom fel szeretné, hasznosabbnak néltőztetni tartani, — csakis egészségek rovására végeznek, ha ugyan végezhetnek.

N a g y m . : Mind jó volna, csak aztán emiatt el ne vonatnának leányaink azoktól, mik hasznosabbak rájuk nézve.

N a g y m . : Oh, hiszen nem vonatnak el a leánykák semmi hasznosabb dologtól, ha tanulnak értelemfejlesztő és kedélyerítő dolgokat! A hat, egész tizennégy éves leányok szellemi ereje nem olyan, hogy a tanulás nehezköre esnék ha különben is szorgalmas, míg előlben testi erejük annyira gyenge, hogy mindenféte hasznalgot, mit, ha jól fogom fel szeretné, hasznosabbnak néltőztetni tartani, — csakis egészségek rovására végeznek, ha ugyan végezhetnek.

fele halva rogyott össze. Ez az öreg urat végtelenül megrendítette.

Nem elégtette ki lelkét a mellette elmondott védszéd, mely nyíltan hangsúlyozta a bírák előtt, hogy a kihívó megeredemelte sorsát. Nem örvendeztette meg később a királyi kegyelem sem. Megmaradt bükmorsárában.

(Folyt. köv.)

A feltalálhatlanok.

— Regény. —

Irtta: **Pernett Frigyes.**

XXVI.

Különös utakon.

(58-ik folytatás.)

Katego egyáltalán nem volt oly hangulatlanság, hogy a bejelentett előterjesztést meghallgassa.

„Bizonyos holnap találkozunk.”
„Hiszen az? Bevallom, hogy én egyáltalán nem vagyok róla meggyőződve.”

„Miert nem?”
„Mert ön holnapra már tizenkét óra hosszat holtan és szétzizva fekszik itt alant.”

„Colright ur!”
„Hasztalan iryekszik engem megcsalni. Ostoba elhatározását tisztán olvasom szeméből. Amit én nem tudtam volna, azt megmagyarázza érdekes barátainak rögtön elutasítása. Csak akkor hagyja el a földet, mikor már nines mit tőle reményelni.”

„Aldoztat? Ön azt hiszi...”
„Nem hiszem, hanem tudom!”

„Az angol a ranegve előtte álló embernek leplezte ez asszonytökös küldetését. A ki már annyit szerencsétlenségbe döntött. — Es ön ezt tudja, és nem övott engem?”

„Minek? Ugysem hitte volna el nekem. Különben sorsa amugy is beteljesedett volna. A catastrophának be kellett következni, én

— Oh, ha ez megnyugtathatna! De lemondok ez átkos mandátumról, és erről értesítem ipamát.
— Azt hiszem, ez már késő lesz. Nemzetiségünk loyaltitása érdekében tartsd meg a mandátumot. Ird meg egyszerűen aposodnak a ténylávdéket és minden jóvá téve.
— Ez nem elég! Járj utána, hogy a nyomdai malitia bebizonyítható legyen.
— Meglesz!
— Pár nap mulva Cretisoriu egy cosmó aláírással ellátott iratot hozott, melyben igazolattik, hogy nem a nyomtatásban levő beszéd mondatot élt a képviselő által, továbbá a factor tanuk által aláírt nyilatkozatát, melyben elismeri, hogy tévedésből az ellenjelölt programbeszédét nyomatta ki Krassován beszéde gyanánt és ez osztattott ki a választók közt.
— De a közönség hogy nem vette azt a tévedést észre? — kérdi kétkedőleg Krassován.
— A választóközönség nagy része illuminált állapotban lévén, eltette a hangokat s nem olvasta a textust. Másnap pedig szentül hiszi, hogy a kinyomatott beszédet mondta. Ha nem is tetszik neki, már ténynyel áll szemben!
Elküldte az igazoló iratotak aposához, de azok felbontatlanul érkeztek vissza.
A román ultra párt czeija el volt érve. Örökre el van vő és apos egymástól választva.
— Majd képviselői magatartásomból ország-világ látni fogja, hogy a magyar nemzetet szeretem, hogy a magyar haza hű vagyok, s fajrokonaimat is ezen erzelmeke fogom vezetni. Ugy-e ilyenek ismersz édes Saroltám?
— És mint ilyet fizstellek, becsüllek, szeretlek!
— Ez legkedvesebb elégtételem.
XIV.
Hagyjuk az ifju képviselőt szent fogadása és jóvő kilátásával, térjünk vissza Vegyesváraljára.

komédiás adósságai fejében. Az szavai kezdetű Rómából. Learból. III. Richárdól nem ért semmit. Így megmenekült a bírány a farkas körmei közül primo. Megmenekült? Haza érve, fejébe kapott és újra ott érte a sátáni p r t t t. Tehát ez neki nem menekülés volt. A második alkalom újra elérkezett. Ez már egy újabbra nem jún volt. Megszökött vele megint. A nagyúri szonban, ki Új-Aradon lakik, észrevette a kicsikét a retentió örvény szelén és jobiszemileg haza expedált. Megmenekült volna secundo. Megmenekült? Az arczátlan pártá megint a fején maradt. Tehát neki ez sem volt menekülés. Végre f. hó 29-én egy katonatiszt tnt fel a lahatáron. „Szóknk.” Ki lett adva a jelszó. — De hová? — A várba! Az kitűnő lesz. Ott sem sendőr, sem tantik nem fognak háborítani. — Esti 10 óra. Az apa: (mordor): Hol van ő? Megint csend. (Alattás ordítással): Hol van ő? Egy lenge szello sohajtása: „A várban!” Utánna. Ejjfel, mire oda ért. A hidnál szembe találkoznak. Az apa: Ejjye edesem hol jársz. gyere haza velem szívem! — A léány nem telet semmit. Karon ragadtatik és huzottatik. A sötétben fejébe kap. — a pártá nines sehol. Otthon: A léány megköztöztetik. Gyenge sikoltások. „Hol a szegedi paprika?” — Anyujtatik. „Hol a pártád?” — „Elszerttem.” — „Lijigen?” — A paprika marokra szorítottatik és a láthatárról eltűnik. Pokoli ordítás a léány ajkáról. A nép összeesődül. Rendőri beavatkozás.

Elelmes ifju ember. Stern Adolf 14 éves tornyai illetőségű fiú, ki szülői Temesvárt járatlak iskolába és ki már az idén a VI-ik gimnasiunmba járt. megszökött onnan meg a mult hóban. Mielőtt azonban a várost elhagyta volna, valami unom-módon az izraelita hitközségtől 1 frtot kiestl és ezen „pörtékát” véve, gyalog utnak indult Torna. felé. F. hó 30-án ért Aradra. itt azonban már várta a tudósított rendőség és elfogta az erősen kereskedelmi szellemű fiút. Haza fogják toloncolni.

Megvadult lovak. Tegnap a délelőtti órákban egy battonyai paraszt, míg sötét venni ment, kocsiját 3—4 éves kis léányra bízta. A kocsiba fogott két szilaj eszlót valantól megijedt és a kocsi elragadva, egyenesen a vásári árusok közé vitte. páni rettegésbe ejtve azokat. Szerencsére egy bátor városi szolga eleibök ugrott és zabotálkál fogva megragadva a rohanó állatokat, megállta a kocsi. így elejárt véve a nagybök bajnok.

A szivarhamu mint fogpor. Vannak igen sokan, a kik a szivarhamut oly ezelből gyűjtik, hogy mint fogpor használják. Ez azonban hátrázotlan rossz eljárás. mert a szivarhamuban sok oly apró szemcse van, a mely a fog zománcát megtámadja s nem ritkán arra feloldólag hat. Azért szivarhamut a fogak tisztítására sohase használjunk. A szivarhamu egyedül értékesítése abban áll, hogy azt virágoknál mint trágya-szert használhatjuk.

Moguvított menyasszony. Sz a b o Lajos temesvári kovácslegény bejelentette az ottani rendőségnek, hogy menyasszonya Kádár Kati, 150 frtot lopott tőle s ezzel megszökött. Gyáníthatólag születéshelyére Makóra ment, miert a makói rendőség azonnal értesítetett az esetről.

Hazánk és a főváros.
Natalia Budapest. Natalia szerb királyné esztörtökön délelőt 10 órakor udvarhölgyei kíséretében a „Thükojannm” budapesti szerb nevelő és tápinteztet látogatta meg, melynek lépcsőházában Popovits V. István igazgató fogadta és kalauzolta az épületben. hol félóránál tovább időzött. Az intézetben csak néhány ifju volt: a többiek szabadságon vannak. A magas vendég először a felügyelő termet, hol az ifjak közösen szoktak tanulni, tekintette meg. A terem régi olajfestményű képekkel van díszítve, melyek jelesebb magyarországi szerb férfiakat és intézeti alapítókat ábrázolnak, kivétel nélkül magyar díszruhában. Majd a könyvtárt és a növendékek szobáit járta végig a királyné. Utoljára az igazgató lakosztályába tért, hol azután huzamos ideig tanácskozott vele a Belgrádban felállítandó hasonló intézet felől. Elkérte az intézet szabályzatát, mely a felvetésre s belső rendre vonatkozik. Végül felkérte Popovitsot, hogy annak idején a belgrádi intézet felállítására körül legyen segítségére és jöjjön Belgrádba s miután nevét a látogató könyvbe bejegyeztte, eltávozt. Az intézetből egyenesen Strobl szobrász műtermébe hajtott, hol 11 óratól fogva d. u. 2 óráig ült a szobrász előtt, ki a mellszobor mintázásával el is készült. A mintázás a királyné, valamint az udvarhölgyek tetszését teljesen kivívta. Meghagyása folytán felér márványba fogják vézni a szobrot. Strobl az ózi kiállításban, miután a szobor octóber közepéig el fog készülni, ki fogja állítani s csak aztán küldi el Belgrádba. D. u. 2 órakor dejeuner volt, melyen csak az udvarhöz tartozók vettek részt. A kís Sándor trónörökös délután a városligetbe kocsiútt s a Frankoff-féle cirkusz előadását végig nézte. A bájos királyné délután öt órakor drap színű ruhában, fején magas francia kékes színtű szalmakalapal két udvarhölgye kíséretében gyalog, bevásárlásokat ment tenni. Utjában, amerre haladt, nagy néptömeg kísérte s többször élénken megjelent. A királyné általában igen nagy bevásárlást tett. Magyarországon, ugy, hogy a tárgyak egész sereg látát töltönek be. Esté hét órakor a szállodába tért, hol souper volt s utána az utazáshoz tettek előkészületeket.

Egy plébános gazdálkodása. Peuer János székessébhárvai püspök a Leeb Károly kezelésére vonatkozó sziget-újfalusi és n-szentmártoni templompénztárakat, aggályai folytán megvizsgáltatni óhajtván, folkérte Földvár Mihály pestmegyei alispánt, hogy az e vizsgálaton leendő közreműködésre a járási szolgabíró kiküldje. A vizsgálobizottság, a mely Szilágyi Lajos szolgabíró kivül, Prunyi Pádre ráczkevei esperes-plébános és Róth Ignác kir. tanácsos és uradalmi főtisztból állott, megjelent Sziget-Ujfalun. Leeb Károly plébános, mindamellett, hogy a vizsgálat felöl a püspökség utján értesítve lett, állítólag Székely-Fehérvárra utazott s egy a templompénztár, mint a hivatalos okiratokat és anyakönyveket záró szekrény kulcsait magával

vitte. A küldöttség erre fölynyította a szekrényt s a keresztelési, bérna, esküési és halotti könyvet, valamint a számadásokat és egybezi perséket átadta az adminisztrátorké kinezett Schmidt Márton helyettes plébánosnak. A bizottság ugy a könyveket, mint a pénztárt a legnagyobb rendelenségben találta. A küldöttség ez eljárásról fölvett jegyzőkönyvet az alispáni hivatal utján a püspökséghez terjesztette föl. — Bizony felette szomorú, hogy már a papi palást is e járvány szennyében gázol.

Fegyver a mohácsi csatából. Thurzó nádor fali órája. A magyar tudományos academia két nevezetes történelmi emléket kapott a napokban ajándéka Kéry Imre levelező tagjától. Kéry Imre egyike az academia legidősebb tagjainak, mint kilenczven éves agg el nyugalmában Boros-Sebesen s itt őrizte sok éven át a két ereklyét féltékenyen. u. m. egy a mohácsi ütközésben szerepelt török fegyvert és Thurzó György nádor fali óráját. Ezen két történelmi tárgyat küldötte be most fia, Kéry István fővárosi orvos, oly kérelemmel, hogy az academia fogadja el azokat. A török puská, mely párjával együtt Koröly történetűdos tulajdona volt s az ő ajándékából került az egyik a múzeum régiséggyűjtésébe, a legfinomabb damasz-csővel bír, agya pompásan van izléses szeggekkel és esontidiszítéssel kiverve és zomancozva. Szerkezete névze gyutasos s ezt az alakját aligha nem később nyerte, a mint hogy későbbi toldásra mutat az agyának megnyújtása is. — A fali óra szintén remekmű a maga nemében: ugy látszik még a tizenhatodik században készült, s ma is egészen pontosan jár, mutatva a hónap napját és ennek óráit. Készítőjének neve a hátulapon olvasható: „Joh. Michael Pergaur Wienn, homlokozótán „Pretiosus Temporis Usus” jelmondat van bevésve. A XVI. század végén és a XVII. elején élt Thurzó György nádor tulajdonát képezte s azóta sok viszontagságon ment keresztül, aionvitja ezt talapzata is, melyet a szabadságharcban, a mikor az órákat elásták, karddal hasították ketté s most vaspin-tokkal van összefoglalva. Az ajándékozó azon kívánságát fejezte ki, hogy ezen óra az academia valamelyik termét díszítse: a fegyverre névze, minthogy az academiának régiséggyűjtésébe nem is rendelkezésünkre került. Ennek legjobb helátása szerint, Kénylőgra ez a török puská valószínűleg legméltóbb helyére, a múzeum régiséggyűjtésébe fog kerülni a már ott levő párjához.

Rövid hírek. Ritka vendége van Kolozsvárnak, hol dr. Machik Károly, néhai dr. Machik Béla egyetemi tanár fivere, ki Indiában, az ottani indus hadseregben ezredorosi minőségben van alkalmazásban — néhány nap óta nővére dr. Genesich Antalnéál időzik. — Versenyuszás a Tiszán. A csongrádi fiatalság f. hó 28-án uszóversenyt rendezett a Tiszán: a pálya 6 kilométer volt s az első lett Holtzer Adolf, a második Tilhanyi Endre, s harmadik Halász Ignác. — Ledényben b. Billot Ede birtokán a vaddisznók elszaporodtak és sok kárt tesznek: hétfőn reggel a jegyző 14 éves fia is (Dianovszky Vilmos) ki mert menni pusztításukra s a kis vadászának sikerült is meglőni egy két mázást vadkant, a mint feléje rottent. — Déván hétfőn ánnepfarsággal ment végbe a városi ház alapkövének letétele: Issekutz Antal polgármester fölolvasta az alapköve teendő okmány szövegét s aztán a főispán, alispán és a hatóságok tagjai jelmondatok mellett végtek a kalapácsütéseket. — Borzasztó halállal mult ki szerdán Valentics János gácsországi születésű 35 éves napzasz. Hídekguton, a Licher-féle mészegő gyáiban, hol alkalmazva volt: munka közben vigyázatlanságból beleesett az egyik, forró mészszel telt gödörbe. Bár gyorsan kihúzták, oly súlyos égési sebeket szenvedett, hogy a kórházban, hova azonnal beszállították, meghalt. — Várady Károly tanfelügyelő állapotában lényegesebb változás nem állott be. A sebesült részekben még nem jelentkezik a gyógyulás, s most már attól függ a betegségeben beállható fordulat, hogy a gyógyulás minő lefolyást vesz. — Gyilkosság a fővárosban. Szerdán este a Dessewffy-utczában 43. sz. az kapuja előtt meggyilkolták Zsebeházy János munkást. A tettes elmenekült. A rendőség egész éjjel kereste, de nem akadt rá.

A nagy világ.
A király testvére a czárnál. Károly Lajos főherceg és neje, Mária Terézia főhercegnő, Bécsből szerdán indultak el peterhofi utjakra. Az elutazás az uttér értelmében délelőt 11 óra 45 perczkor történt az északi vasút varsói gyorsvonatán. Károly Lajos főherceg kívánságára az elutazásnak nem adtak hivatalos jeleget s a Perronra a magas utazók üdvözlésére csak Ronsperger, az északi vasút igazgatója és Husznik Állomásfőnök jelentek meg. A főhercegi pár már félházonkettőkor odaérkezett az indólázhöz s Ronsperger üdvözlése után a Perronra ment. A főhercegi tábornoki egyenruhát a főherceggal asszony pedig egyszerű, szürke utruhát viselt. Mikor az indulás ideje elérkezett, a főhercegi pár beszállott a vonathoz csatolt salonkocsija s miután a 12 tagból álló kíséret, köztük Pejacsevich gróf főudvarmester és Schönfeld grófné főudvarmesternő, szintén helyet foglalt, a vonat elindult. Az orosz vonalon külön udvari vonat fogja felvenni s Peterhofba szállítani a főhercegi párt.

Hogy él a pápa? XIII. Leo pápa, 78 éves kora dacára igen jól érzi magát és ezt leginkább rendszeres életmódjának köszönheti. A pápa nyáron reggel 6 órakor kel fel; mi-sét hallgat magánkönyvében és 7 órakor reggelizik. Csokolédét iszik és aztán kétlágy tojást eszik. A reggeli után fogadja a bihork-államtitkár, a ki elébe tejesíti a különböző jelentéseket és jegyzőket. Az államtitkár követi a magántitkár, a ki a világ minden részéből beérkezett levelekröl referál. E levelek aztán a levéltárban helyeztetnek el. A nap folyamán szaz meg száz távirat érkezik betegéktől, haldoklóktól, a kik az apostoli áldást kérik. Pontban 13 órakor a pápa ebédhez ül és aztán hosszabb siestát tart. Este 6 órakor a kertbe megy, egy lugásban megkávész és kíséretével társalog. 8 órakor vizszavonul lakosztályába, imádkozik és este 9 órakor lefekszik.

Rendjeles menyasszony. Egy bizonyos rendjeles-historia merült fel Konstantinápolyban közlebről. arról a következő mulatságos részleteket írják: Egy magyar kereskedő-cég fejét, ki évek óta háborus-zereket szállít a kormányuk, a szultán nemrég a Meididje-renddel tüntette ki. X. ur a kereskedő, ez időben egy boldog vélegény volt s a magas pora elég udvarias volt, hogy mezemlékezzék a menasszonyról is. Y. kisasszonyt a szultán a török hölgy-éremjellel, a Sefakattal díszítette föl. A kisasszonynak azonban nem a családi néven, hanem mint X-né asszonynak adta a kissé sietős rendjelelválat a kitüntetés. De csak most jön a java egy érdekes történetnek, melynel vigjátékiró sem gondolhatna ki különét. A menyébeli hatalmak ugyanis nem akarták, hogy Irma vagyis Ika kisasszony csakugyan nevéje legyen X. urnak. A viszony megszakadt, mielőtt szentesítette volna áldásával a pap. Fölmerült már most a kérdés, vajjon a kisasszony, aki nem lett nevéje X. urnak, megtarthatja-e a Sefakát-éremjellel. Meg is illeti őt, nem is, mert neki adták ugyan, de nem mint Irma vagy Ika kisasszonynak, hanem mint X. ur nejének. S micsoda bonyodalom támadt meg akkor, ha X. ur meghzaszodik. Vajjon az igazi feleségnek nem lesz-e joga az érdemjelhez, melyet nem neki, hanem Y. kisasszonynak szántak. Ki lesz hát az érdemjel, ha C. ur befordul a házasság révébe? N-ne asszony-e, aki sohasem volt X. kisasszony; vagy pedig X. kisasszony-e, aki nem lett X-né asszony?

A csecsemő- király csapatszemléje. Criszina spanyol királyné f. hó 24-én ülte meg nevenapját Granjában. Ebből az alkalomból a király három testőrezredének zenekarát díszbe öltözött csapatok jelenlétében serenedot rendeztek a regenszó tiszteletére. Az anyakirályné két léánya kíséretében és a királylával a karján kiseregetésen és a királylával a karján megjelent a csapatok előtt, s azoknak az elvonulását végig nézte. A zenekarok szépen esengő játéka kellemes benyomást tett a fiatal uralkodóra: a dobpergésel azonban egyáltalán nem tudott megbarátrazni, a mire abból lehet következtetni, hogy a dobpergés hallatára keservesen sirni kezdett. Persze, hogy a dobost mindjárt elhallgattatták. A regenszót a tiszteletére rendezett ünnepélyességek nagyon megragadták.

Rövid hírek. Schwarzenberg Frigyes hercege e hó 27-én a prágai egyetemén az összes jogi tudományok tudorává avatották fel. Az ünnepélyes actusnál a fiatal herceg atyján Schwarzenberg Károly hercegen kívül, a cseh arisztocratia számos tagja volt jelen. — Monsból írják, hogy azon egyének közül, kik a rouxi lőveggyár szétrombolásában részt vettek, ketten élethossziglan, ketten 15 évi és hárman 12 évi kényverszernunkára, továbbá egy 10 évi, ketten 5 évi és heten 3 havi fogságra ítéltettek. Négy vádolt felmentett. — Leégett színház, Indiából, a hol az idén anyi tűzvész dühöngött, utjabb ily szerencsétlenség híre érkezik. A tinnelvi színházban tegnapelőtt az előadás alatt tűz ütött ki, mely az egész épület elhamvasztotta. Több mint száz-hindu vesztett el a lángokban, a sebesülték száma körülbelül négyszázra rug. — Bécs egyik legnépszerűbb alakja, az öreg Müller, szerdán reggel, 7 órakor, 85 éves korában meghalt. Egy felszáradon és roppant tevékenységet fejtett ki a zeneszerzés terén s különösen könnyűjáté operettjei egy időben nagyon kedveltek voltak. Legnagyobb sikerét a „Fekete asszony” című operettjével érte el.

CSARNOK.
Monyászaí levél.
(Véga.)
Soha az éj ily kurta nem volt. Siettünk fölkelni, hogy reggel újból elbűcsizálhassunk tőle.
Épp a reggeli mellett ült künn a szabadban, midőn mi kedves öregünknek vittük be a cserkoszorút, a miert oly feledhetlen estében részesített, mert mi mindent neki tulajdonítottunk.
A költő, míg a czukor elolvadt a kávéjában, láttuk, hogy megint ír valamit, persze kíváncsiak voltunk rá, mert gondoltuk, hogy tán reánk is vonatkozik.
A nagyságos ur egy egész órával két korábban a szokottnál, észre lehetett rajta venni, hogy kellemes izgatottságban van.
Átellenes szobájából kilépvé, egyenesen költő barátjához ült le az asztal mellé, persze a szokásos esibukkal, a nélkül képzeldni is bajos.
— Mi az azon a kis papiroson? — kérdé a nszgos ur — már megint ír ott valamit? Kérem szépen Nagyságok! — kiáltá — és a sietlő hölgyek azonnal össze futottak.
A koszorúfonókhöz,
Lombot terem a cserfa, zöld levelet,
Koszoruba fűzik fehér kis kezek.
Kinek homlokára tűzik?
Istenem!
Már előre ég a látta A fejű.
Kedves öreg, az alispán Nem remél,
Ifjú hölgyek bájában Újra él:
Főül talpig koszoruba Foglalák.
Mert szereti a szép hölgyet, Szép hazát,
Hát én talán nem szeretem? ...
Hallgatok
Koszorút az alispánnak Adjatok!
Jó, hogy nem reméltem női kezelet!
Elször családum volna Bennetek!
Erre edesem, mintha egy villangombot megnyomtat volna karjainkban, egy perz alatt leszedték fejünkröl, nyakunkról, vállunkról, derekunkról és oldalunkról a cserkoszorúkat, és elhallgattak kultónket isten igazában. Egyet kalapján viselve megtartott egészen Zsodomaig, az első vasúti állomásig, eilestem,

éppen azt tartotta meg, a melyet attól kapott, a ki Jókai „Mire megvénlünk”-jét olvasta sétaközben, mit a költő is észrevett. Az enyemtet kedves költeményei közé a szívéhez helyezte. Istenem, Istenem! mert nem olyan más ember is, mint a költő! És ezek a költők már oly különözök mindenkiben? Például én sohasem tudom Jókainak megbocsátani, hogy behozta azt a divatot, hogy a költők, az igazi kedves költők, kopaszok legyenek, mert nem tartotta meg a régi 48-as Petöfi-divatot. Igaz is, hogy e nyomorult korszakban ugy megkopaszították az embereket, meg a költöket is. Mondják, hogy a mi kormánypárti szerkesztők is annyira hódol e divatnak. De már akkor inkább egy turnúr. Inkább dupla turnúr, mint egy paróká.

Mielőtt elbűcsuztunk volna, a nagyságos ur arra szólította fel a költőt, hogy hagyja el azt a szélsőbalt és csapjon fel kormánypártiának. Mily nagy szüksége volna ott — mondá egy ilyen emberre! Ha mindég mameluk lettem volna is bár. — felelé az — a legutóbbi országos scandalumok miatt ugy ott hagyván má azt a híres sereget, mint Szent-Pál az oláhokat. És éppen ma oly kecsesgötög, oly reménydus annak a pártnak a jövője, hogy az ember a kedvezt hazaerülővé szegődjék?! E verbnk-szó beillik káronkodásnak is. Hagyjuk a haláltan politikát!
A nagyszerű búcsuzások közt a költő egy pizci kis emlékpalt nyújtott át nekem felvassatlanul. Megköszöntem. Magam sem mertem belépiltantani jelenlétében. Eltettem. Megjegyeztem, hogy nem fogom emlékkönyvembe beírni, hanem beragasztani egy aranyos szellő lapra, hogy az eredeti kézirát maradjon.
— Olyan sokra nem érdemes, — mondá. Azután véget érték a búcsuzások és a 8 tagból álló férfiársaság távozott. A költő ült legutoljára kocsira.
Elrobogtak.
Az emlékpalt tartalmát közölhetem veled, nines benne semmi titok, még ha meg is mutatnád valakinek.

M e n y h á z a n.
Mint izzó nap korongját.
Hő láng borítá el.
A hon szerelme kéjen
Lengett fel e kebel,
Dicsőségnek fokáról
Tekintések körül.
Almura lelkesültél:
Szívem repes, örül.
E népet eskötő pap —
E távol völgy ölen —
Mióton eselje léptem,
Cívót mosolygó fölém.
Viszonytalakozásunk
Vagy jól esett nekem,
Hát még midőnté lányka
Kézet fogál velem!
— Ennyi az egész.
Ugy-e edesem, te is töböt vártál?
Ezt ugyan elolvashattam volna jelenlétében is, nem is tudom, hogy ugyan mi égetté utjaimat e sorokban, amint azt a papirkát tartottam?!

Ez az egész, ahöz képest, amit először nekem szavalt, még annyit sincs, mint egy árva krajczár egy darab ezreshez képest. Azt hittem, hogy csak ugy hemzseg a szerelemtől. De igaz, azt nem követelhetem. En legalább látom, érzem, hogy őszinte, tehát megvan a saját becase.
Ez eddig mind semmi.
Most fogsz hallani olyat, a mi ritkítja pártját.
Összeültünk négyen, két fiatal léány és két fiatal menyecske, ismered őket. És azon önbizalom alapján, hogy ennyi verselés után ily szellemes körben csak ragadt ránk anyyi, hogy mi négyen össze fogunk tudni tálolni egy verset, hozzá fogtunk. Gondoltuk, hogy az a német tárczaíró, meg maga a nagyságos ur is majd csak kisegitnek bennünket irály dolgában, költői ér pedig van a mi négyes szívünkben anyyi, mely egy költeményt kiad.

Itt van edesem, bíráld meg, mit tudunk mi hatán, de kérlek, ezt nem szabad mutogatnod a költő művei közt, mert ezt mi csak magunknak ír tuk:
Olvasd!
Visszaemlékezés.
Itt volt. Elment. Mint a dalos madárka,
Hövel zengé el édes éneket,
A szív világit, a lelket bejárta,
Az ég borját tépte szerteszét.
Itt volt. Elment. Isak csermőpölsébe,
Lomb és virág, mind hácsút intenek.
Az alkony árnyán a szívnek ébredése:
Hol a költő, hogy énekelje meg? ...
A csatogásnyak, a kis fülműlenék
Csieseresében anyyi báj, orom,
Míról zeng az andalító ének?
Agyam miatta haszaltan töröm.
A vízi nyughá a patokosa habján
Vaj mi keres? vajjon mit éldeleg?
Koszorút fűz így elmerengve a lány:
Hol a dalnok, hogy énekelje meg? ...
Itt volt. Elment. Nagy ír maradt nyomában:
Ki pótolhatja kedves dalnokunk?
Nagy gondolatban szállta lelki szárnyan,
Nyelvünk lekövta, mi csak halgatunk.
Szívünk érzelme hangos dobbanással
Csörgő patakékt egy hangon rebezt:
Órók tiok, mint álom a madárnál:
Hol a költő, hogy énekelje meg? ...
Én nem tudom, mi forong a fejemben,
A völgy öleiben bérzétölt keres.
Lelkem madárként a magasba rebben.
Az éj küében fény után repes.
Dellen a méla alkonyt alig várom,
Kedves korom a a magányi üldésem.
Mit nyugdícsél a gerle vesztett páron?
Hol a dalnok, hogy énekelje meg? ...
Gyorky Janka.

KÖZGAZDASÁG.
Vegyes közlemények.
— Phylloxera. Krasseó-Szörén y magye jami járásába beleszállt Mirkovácz és Berlistye községekben a phylloxera jelenléte constátáltatván, a földmivelés- ipar- és kereskedelemügyi magyar királyi miniszter, folyó évi 40,788. sz. alatt kelt rendeletel nevezett község összes szőlőterületeit, valamint az olyan kerteseket, melyekben egyes szőlőtők állanak, az 1884. évi 56,944. sz. a 1885. évi márcz. 27-én kelt rendelettel zár alá helyezett fehértemplomi csoport községeihez csá-

tolta, ugy, hogy ezen zárlati csoport most már Fehértemplom, Jám, Krasicz, Kuacic, Langenzelt, Szabolcsa, Vöröstepplom, Vrasovgaj, Zlaticea, Mirkovácz és Berlistye községekre terjed ki. A zárlat értelmében az említett csoport határában levő zár alá helyezett összes szőlőterületről gyökeres vagy gyökérteleen szőlőveszsz, szőlőnövény és általában a szőlőből minden egyéb alkatrésze (a szőlőfűt kivételével), továbbá bármilyen fa- vagy eszernemű ültetvény, használt duozok és szőlőkarók a szőlőlevélbe csomagolt bármimemű tárgyknak a Mirkovácz és Berlistye községek határával nagyobboldott fehértemplomi zárlati csoporton kívül eső községekbe való kivitele tiltatik.

Az erdélyrészi határszéli iparosok áruinak értékesítése ezeljából, a kormány segélyezés mellett „árúközvetítőiroda” alakult Brassóban: a mi ezenel azzal tetteik közé, hogy mindazok, különösen mindazon hatóságok, a kik szükségleteik fedezésére ily ipar-cikkeket megrendelni kívánnak, ezentel közvetlenül az árúközvetítő-irodához Brassóban forduljanak.

Hivatalos piaci árak Aradon.
(Julus 30.)

1. Gabonaműk:	tízta buza legnehezebb 7 frt 20 kr, közép 7 frt — kr, kétszeres legnehezebb 8 frt — kr, közép 4 frt 20 kr, árpa legnehezebb 4 frt 50 kr, közép 4 frt — kr, zab legnehezebb 5 frt 30 kr, közép 5 frt — kr, retke-repezce legnehezebb — frt — kr, kukorica — frt — kr, kukint.
2. Liszt:	legfinomabb 0-ás 16 frt — kr, legfinomabb 1. 15 frt — kr, zsemlye 14 frt — kr, fehér kenyér 12 frt — kr, fekete kenyér — frt — kr, rozs 10 frt — kr, tengeri — frt — kr, mmkint. Dara tízta buzából — frt — kr, Arpákása 18 frt — kr, mmkint.
3. Hírvéyesek:	boros 14 frt — kr, bab 12 frt — kr, lense 14 frt — kr, köleskása 13 frt — kr, burgonya 4 frt — kr, mmkint.
4. Széna:	1 kötélt legjobb 5 frt 50 kr, középszerű 5 frt — kr, kötölet: legjobb 4 frt 50 középszerű 4 frt — kr, egy mmzása.
5. Kötött vagy ágyi szalma:	legjobb 2 frt 50 kr, középszerű 1 frt 50 kr, egy mmzása.
6. Takarmányszalma:	legjobb 2 frt — kr, középszerű 1 frt 50 kr, egy mmzása.
7. Almazsáma:	legjobb 1 frt 50 kr, középszerű 1 frt — kr, egy mmzása.
8. Pa:	búkk 3 frt 50 kr, oszer 3 frt 50 kr, szilfa — frt — kr, fenye 2 frt 50 kr.
9. Hus:	marha 56 kr, borju 60 kr, disznó 52 kr, juh 40 kr, disznószőr 60 kr, szalonna — kr, vaj 1 frt — kr, olvasztott vaj — frt — kr, egy kilója.
10. Vegyesek:	Borsesz 40 kr, tej 10 kr, fehéő 6 bor 30 kr, fehér új bor 20 kr, vörös 6 bor 60 kr, vörös új bor 30 kr, ecet 6 kr, pálnka (szilva) 30 kr, sör 24 kr egy liter.
11. Zöldiség:	Kel (Koh) 4 kr, kalarábi (Kholerabi) 4 kr, veses vagy ozoklára 4 kr, sörge vagy nukokrepa 3 kr, vereshagyma 10 kr, fokhagyma 12 kr, ezeller 4 kr, petrezselyem 10 kr, pastinak 4 kr, leveles-zöldség (Suppengrün) 3 kr, tojás darabja 2 kr, bors 1 frt 10 kr, paprika 80 kr kilogrammonként.

S z e s z í r l e t.
(Julus 30.)

(B.) Készárú nagyban 26, kicsinyben 26.50, hordó nélkül per 100 liter %.

Budapesti gabnátösd.
(Julus 30.)

Változatlan, 15,000 mm. forgalom. Tavasz buza 8.18—8.19, ősi buza 7.67—7.68, ősi zab 5.98—5.99, új tengeri 5.46—5.47, káposzta-repezce 9.28—9.37.

Budapest, július 30. (Az „Aradi Kézíró” eredeti távirata.) Az esti tözsdé zárlati árfolyamai: Magyar aranyáradek 106.92; magyar papiráradek 95.—; magyar hitelbank 288.50, osztrák hitelbank 279.90, London 126.—, Páris 49.90.

Hivatalos árfolyam

a budapesti áru- és értéktözsdén 1886. év júliushó 30-án.

Magyar aranyáradek 4 sz.	107.—
Magyar aranyáradek 4 sz.	107.—
Magyar papiráradek 5 sz.	94.95
Magyar vasuti kölcsön	164.50
Magyar keleti vasuti államkötvény 1. kib.	101.—
Magyar keleti vasuti államkötvény 2. kib.	128.50
Magyar keleti vasuti államkötvény 3. kib.	119.50
Magyar földterhermentesítési kötvény	105.25
Magyar földterhermentesítési kötv. száradék	105.25
Temes-bánási földterhermentesítési kötvény	105.25
Temes-bánási földterhermentesítési kötv. tár.	105.25
Erdélyi földterhermentesítési kötvény	105.25
Horvát-szlavon földterhermentesítési kötv.	105.25
Magyar szőlőésszámvalásági kötvény	100.50
Magyar nyermény-orrszorg-kölcsön	123.75
Tiszszabályozási és szegedi sorajegy	125.90
Osztrák járadék papírban	85.—
Osztrák járadék ezüstben	86.—
Osztrák járadék arnyban	120.25
1860-iki osztrák államsorajegy	142.—
Osztrák-magyar bankrésrvény	272.—
Magyar hitelbankrésrvény	287.75
Osztrák hitelintézetési résrvény	280.10
Cs. és kir. arany	5.93
Erüst	—
30 frankos arany (Napoleonóor)	9.99
Német birodalmi márká	61.80
London (3 havi váltókért)	126.—
20 markos	12.35

IDEGENEK NEVSORA.
(Julus 30.)

Fehérestest-szálló. Korbuly E. birt. Domb-egyháza, Sterntal M. birt. N-Péll. Széchenyi A. birt. Nagyak. Mészáros M. miniszteri titkár. Bpest. Roskovits N. János Imre, hivatalnok. Szolnok. Hemi A. maganzó. Páris. Reimer E. ügyvéd. Szeged. Benó István. jegyző. Zombolya. Adriányi Arnold, erdőfel-ügyelő. Déva. Meisner F. kerek. Bécs. Löwenbacher J. kerek. Máka. Oberlander J. kerek. Tamesvár. Löwinger Gábor. Wiener György, ügynök. Bpest.

Tücherer-szálló. Bohem F., kerek. Bécs. Zentel P., kerek. Bodenbach.
Nádor-szálló. Vikol Garó, birt. Drauca. Pápay Lajos, hivatalnok. Bpest. Faludy Adolf, erdőész. Mező-hegyes. Procopius Hung, igazgató. Turin. Litenberg Sándor, kerek. Pankota. Klein Sándor, kerek. Boksz. Böhm Izidor, kerek. Kiszjenó. Prinner Károly, utazó. Bécs. Jeltels Armin, utazó. Loosnec.

Felelős szerkesztő: **Hindy Árpád.**

